

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзз1 2/2021
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Република Србија, Министарство одбране, ВП 6968 Врање, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Бачанин, адвокат из ... ради исплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву за заштиту законитости извршног дужника, изјављеном против решења Вишег суда у Врању Гж И 240/20 од 01.09.2020. године, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев захтев за заштиту законитости извршног дужника, изјављен против решења Вишег суда у Врању Гж И 240/20 од 01.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Ипв И 260/20 од 19.05.2020. године одбијен је као неоснован приговор извршног дужника, поднет 09.01.2020. године и потврђено решење о извршењу Основног суда у Врању И и 2974/2019 од 24.10.2019. године.

Решењем Вишег суда у Врању Гж И 240/20 од 01.09.2020. године одбачена је као недозвољена жалба извршног дужника изјављена 29.05.2020. године против решења Основног суда у Врању Ипв И 260/20 од 19.05.2020. године.

Извршни дужник је поднео предлог Републичком јавном тужиоцу за подношење захтева за заштиту законитости против решења Основног суда у Врању Ипв И 260/20 од 19.05.2020. године и решења Вишег суда у Врању Гж 240/20 од 01.09.2020. године. Републички јавни тужилац је дописом Гт. I. 186/20 од 03.11.2020. године, обавестио Основни суд у Врању да није поднет захтев за заштиту законитости против наведених решења, као и да су и подносиоца предлога обавестили о својој одлуци. Поднеском од 12.11.2020. године, извршни дужник је преко пуномоћника изјавио захтев за заштиту законитости против решења о извршењу Основног суда у Врању И и 2974/2019 од 24.10.2019. године, решења Основног суда у Врању Ипв И 260/20 од 19.05.2020. године и решења Вишег суда у Врању Гж 240/20 од 01.09.2020. године, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку у вези члана 3. став 3. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност захтева за заштиту законитости, применом одредаба Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да захтев није дозвољен.

Наиме, предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 01.10.2019. године.

Захтев за заштиту законитости, као правни лек био је прописан одредабама члана 413. до 421. Закона о парничном поступку, објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 125/04 и 111/09, који је престао да важи 01.02.2012. године ступањем на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11).

Имајући у виду изнето, односно да је предлог за извршење у конкретном случају поднет 01.10.2019. године, дакле након 01.02.2012. године као дана ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, што значи да се на парнични поступак у овој правној ствари примењују одредбе новог ЗПП, којим захтев за заштиту законитости није предвиђен као правно средство којим се може побијати правноснажна судска одлука, то је и изјављени захтев за заштиту законитости извршног дужника недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић